

III: Sammenfatning af den af arbejdsgruppen vedrørende pengeinstitutternes datterselskaber afgivne rapport

I *afsnit I og II* gennemgås baggrunden for arbejdsgruppens tilblivelse og formål.

Det fremhæves, at pengeinstitutternes stigende interesse for at etablere datterselskaber, der enten ejes af et enkelt pengeinstitut eller af en flerhed af pengeinstitutter, hvortil en del af de pågældende moderselskabers aktiviteter henføres, af tilsynsmæssige og pengepolitiske årsager anses for risikofyldt og uheldig.

Tilsynsmæssigt anses udviklingen for betænkelig, idet bank- og sparekasseloven ikke indeholder generelle bestemmelser om tilsyn med koncernforhold, hvori banker og sparekasser er deltagere.

Tilsynslovgivningens væsentligste formål er en sikring af indskydernes interesser. Dette hensyn må også gøre sig gældende i de af pengeinstitutterne oprettede datterselskaber, så meget desto mere som banker og sparekasser må antages at ville påtage sig det faktiske økonomiske ansvar for et datterselskabs forpligtelser, selv om de ikke er retligt bundet dertil.

Der er derfor en formodning for, at der i tilsynsmæssig henseende bør stilles tilsvarende krav til datterselskaber, herunder finansieringsselskaber o. lign., hvis funktion falder inden for begrebet bank- og sparekassevirksomhed og lige så vel kunne være udøvet inden for selve pengeinstitutets organisatoriske rammer.

I *penge- og kreditpolitisk* henseende finder arbejdsgruppen det betænkeligt, at pengeinstitutterne efter eget skøn kan overflytte aktivitet mellem moderselskab og datterselskab, eftersom datterselskaberne må anses for at være et integreret led i den samlede pengeinstitutvirksomhed.

Uanset valget af instrumenter vil pengepolitikken til enhver tid primært tage sigte på

at påvirke den aktivitet, der foregår i selve pengeinstitutterne.

Formålet med arbejdsgruppens arbejde har derfor bl. a. været at undersøge, om gældende regler har været tilstrækkelige til at afbøde uheldige virkninger og eventuelt at foreslå nye bestemmelser.

Afsnit IV indeholder en beskrivelse af den tilsynsmæssige regulering i henhold til bank- og sparekasseloven. Bank- og sparekasseloven indeholder blandt andet bestemmelser om pengeinstitutternes organisation, stiftelse, vedtægter, ledelse, soliditet, likviditet, engagementer, anvendelse af årsoverskud samt tilsyn. Efter en streng fortolkning af bank- og sparekasselovens tilsynsbestemmelser er det tvivlsomt, om tilsynsvirksomheden tillige omfatter pengeinstitutternes datterselskaber. I det omfang, hvor det imidlertid ud fra et tilsynsmæssigt synspunkt har vist sig nødvendigt, har der ikke været problemer med at fremskaffe oplysninger i forbindelse med undersøgelsen af pengeinstituttet.

I *afsnit V* beskrives den øvrige regulering af pengeinstitutternes virksomhed, d.v.s. først og fremmest den penge- og indkomstpolitiske regulering.

Den penge- og kreditpolitiske regulering retter sig især mod udlånsaktivitet og renteforhold og baserer sig i vid udstrækning på aftaler mellem Danmarks Nationalbank og pengeinstitutterne. Hovedinstrumentet i 1970'erne har været et loft over det enkelte pengeinstituts kreditbevillinger.

Den økonomiske afmatning i løbet af sommeren 1980 førte til en kraftig opbremsning i kreditefterspørgselen. Da udlånsloftet samtidig havde ført til fastlåsning af konkurrenceforholdene, og der havde været klare tegn på stigende omgælse af loftsreguleringen, blev det i november 1980 besluttet at